

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 16. mája 2013 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **P. S. a spol.** pre pomoc k trestnému činu neodvedenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. a/, písm. c/, § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. júna 2002, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 5. decembra 2012, sp. zn. PK-2Tš 29/2006, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **P. S. s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku uznesením z 5. decembra 2012, sp. zn. PK-2Tš 29/2006, podľa § 553 ods. 2, ods. 5, § 567j ods. 2 per analogiam Tr. por., s poukazom na § 1 ods. 3, § 12 ods. 3 písm. c/, § 12 ods. 6, § 13 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. a/, § 16 ods. 3, vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb priznal obhajcovi JUDr. A. H. za obhajobu P. S. odmenu a náhrady v celkovej výške 77,94 eur, a to v rozsahu presne špecifikovanom vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený P. S. sťažnosť (zv. č. 68, č. 1. 99).

V jej písomnom odôvodnení pritom uviedol, že počas celého trestného konania vykonal uvedený obhajca iba jeden úkon, je ochotný uhradiť iba hotové výdavky za jeden úkon, t.j. 5,44 €, tarifnú odmenu však nie nakoľko je nemajetný, je momentálne vo výkone trestu odňatia slobody a žiada súd, aby vzal túto jeho sociálnu situáciu do úvahy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistiac, že sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k takému záveru, že podaná sťažnosť **nie je dôvodná.**

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že JUDr. A. H. bol obvinenému S. za obhajcu ustanovený opatrením predsedu senátu Špeciálneho súdu v Pezinku z 20. septembra 2006, sp. zn. PK-2Tš 17/2005, ako aj ďalším dvom obvineným.

Trestné stíhanie v predmetnej veci bolo voči P. S. právoplatne skončené dňa 30. marca 2010, a to na základe rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 28. apríla 2008, sp. zn. PK-2Tš 29/2006, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. marca 2010, sp. zn. 3 Toš 6/2008.

Návrhom z 26. novembra 2010, si JUDr. A. H. uplatnil nárok na odmenu a náhradu za poskytovanie právnych služieb ods. S. v celkovej sume **523,82** eur.

Predseda senátu príslušného prvostupňového súdu daný návrh preskúmal a zistil, že obhajca v ňom pochybil, v dôsledku čoho bolo potom potrebné upraviť ním uplatnený nárok.

S takouto korekciou obhajcom uplatneného nároku - inak podrobne odôvodnenou v napadnutom rozhodnutí - sa potom i najvyšší súd stotožňuje. Súd prvého stupňa vychádzal v danom prípade dôsledne z obsahu predloženého spisového materiálu a tiež správne aplikoval i všetky zodpovedajúce právne ustanovenia. Jeho rozhodnutie treba preto považovať za správne a zákonné.

Čo sa týka pritom námietok odsúdeného vo vzťahu k jemu poskytnutej právnej pomoci ustanoveným obhajcom, tak tu treba podotknúť, že súd rozhodujúci o nároku obhajcu na odmenu a náhradu (§ 553 ods. 2, ods. 5 Tr. por.) preskúmava iba správnosť účtovania jednotlivých položiek, nie úroveň ním poskytnutých právnych služieb.

Ak je teda táto vyúčtovaná v súlade s príslušnými právnymi predpismi, je potrebné ju v danej výške aj priznať.

Súd prvého stupňa napokon správne prihliadol aj na to, že v prípade, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb, je potrebné znížiť základnú sadzbu tarifnej odmeny o 20%.

A na záver treba s ohľadom na obsah podanej sťažnosti upozorniť i na tú skutočnosť, že o povinnosti odsúdeného, ktorý bol právoplatne uznaný za vinného, nahradiť štátu v danom konaní priznanú odmenu a náhradu sa bude rozhodovať až po ich vyplatení JUDr. H. zo strany štátu.

Až do tohto času (t.j. do času rozhodovania o náhrade trov konania podľa § 558 ods. 1 Tr. por.) môže odsúdený preukázať oprávnenosť nároku na bezplatnú obhajobu, resp. obhajobu za zníženú odmenu. Napokon v zmysle § 558 ods. 2 Tr. por. je i samotný súd povinný pred rozhodnutím o povinnosti na náhradu trov trestného konania podľa § 555 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zisťovať, či nie sú splnené podmienky na bezplatnú obhajobu, resp. obhajobu za zníženú náhradu.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. mája 2013

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová